

٩٩ سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بیکران
إِذَا زُلْزِلتِ الْأَرْضُ زُلْزَالَهَا

﴿١﴾

به وقتی که لرزش بیفتد زمین به سختی بجندید به هم اجمعین
وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

﴿٢﴾

به زیر و زبر جمله آید برون ز بار درونی شود واژگون
وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

﴿٣﴾

ز وحشت همی آرد انسان سؤال چه شد سرنوشت زمین و جبال؟
يَوْمَئِذٍ تُحَدَّثُ أَخْبَارَهَا

﴿٤﴾

به روزی که افتاد همه پردهها خبرها بیان گشته از وعدهها
بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا

بدین رو که پروردگارت به او نمود امر از بھر این زیر و رو
 يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لَّيْرُوا أَعْمَالَهُمْ

همه مردگان بعد از آن نفح صور
 هر آنچه فرستاده بودند ز پیش
 به روزی که مخلوق آیند حضور
 که بینند حاصل ز اعمال خویش
 فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

اگر چه به مثقال ذره از او
 شود مستحق او ز حق مغفرت
 هر آن کس که کردست کار نکو
 ببیند پاداش خیر آخرت
 وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

به مثقال و یک ذرهای کار شر
 که باشد بر آن فعل بد منطبق
 و گر که کند فعل بد این بشر
 جزایی همی بیند از ذات حق